

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 17/08/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 2 Chương 9

HOẠ VÀ PHƯỚC

Rất nhiều người không chú ý đến hoạ, phước. Chúng ta không biết cách hưởng phước, tạo phước thì phước sẽ biến thành hoạ. Nếu chúng ta chỉ hưởng phước cho riêng mình thì phước sẽ biến thành hoạ. Trong chữ Hán, chữ phước và chữ hoạ nhìn thoáng qua rất giống nhau, chữ phước ở trên là bộ nhất, ở dưới bộ khẩu, bộ điền, bên phải là bộ y; chữ hoạ ở phía bên trái là bộ y, ở phía dưới là bộ khẩu. Hoạ và phước rất gần nhau.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta có phước báu mà chúng ta cùng hưởng phước với mọi người thì đó là phước báu chân thật, chúng ta chỉ hưởng phước cho riêng mình thì phước báu đó sẽ biến thành hoạ hại”***. Thí dụ, chúng ta có một nồi bánh chưng, chúng ta mang biếu tặng mọi người thì phước sẽ được chia đều cho nhau. Người xưa biết rất rõ về hoạ, phước. Dân gian nói: ***“Bánh ít đi thì bánh quy lại”*** hay ***“Người ta ăn thì còn, con ăn thì hết”***. Phật dạy chúng ta bồ thí Tam Luân Không Tịch: ***“Bồ thí không thấy người bồ thí, không thấy vật bồ thí và không thấy vật bồ thí”***. Chúng ta bồ thí Tam Luân Không Tịch thì chúng ta sẽ có công đức. Người học Phật phải chú trọng đến công đức chứ không chú trọng đến phước báu vì trong công đức có phước báu nhưng trong phước báu không có công đức. Chúng ta làm việc chân thật lợi ích chúng sanh mà chúng ta không có tâm mong cầu thì chúng ta có công đức.

Hòa Thượng nói: ***“Người xưa tạo chữ rất dụng tâm, hai chữ hoạ, phước rất giống nhau. Đây là người xưa nhắc nhở chúng ta phải cảnh giác để phước không biến thành hoạ”***. Người ngày nay cho rằng tiền tài là do tài năng, địa vị của họ mang lại, nếu họ bất chấp thủ đoạn để có được tiền tài thì tiền tài này sẽ biến thành hoạ. Người xưa nói: ***“Lộc tận thì nhân vong”***. Phước hết thì mạng còn không giữ được.

Hòa Thượng nói: ***“Cổ Thánh Tiên Hiền nhắc nhở, cảnh báo chúng ta rất nhiều về hoạ phước, nhưng trong quá khứ và hiện tại có vô số trường hợp phước đã biến thành hoạ. Chúng sanh có tâm tham cầu nên họ luôn thiếu cảnh giác về việc này”***. Có những người sau khi trúng số độc đắc thì họ có thói quen tiêu xài hoang phí, khi không còn tiền thì cuộc sống của họ còn khổ hơn trước. Ngày trước, khi những công nhân xây cầu Cần Thơ gặp nạn thì người thân của họ được đền bù khoản tiền rất lớn, con cái của họ tiêu xài số tiền này rất hoang phí, sau đó những người con này cũng

phiêu bạt sang về nơi khác. Những người được nhà nước đền bù một khoản tiền lớn do giải phóng mặt bằng làm đường cũng thường nhanh chóng tán gia bại sản. Chúng ta phải hết sức cảnh giác về điều này!

Ngày trước, khi tôi còn bán hàng ở chợ, tôi biết một người bán vé số, sau khi anh trúng vé số anh tiêu xài hoang phí, ruồng bỏ gia đình. Gần hai năm sau, sau khi đã tiêu hết tiền, sức khoẻ bị huỷ hoại, anh phải chống gậy đi bán vé số, vợ con cũng đã bỏ đi. Chúng ta có phước mà chúng ta chỉ hưởng cho riêng mình thì phước đó sẽ biến thành hoạ. Những việc này trong dân gian diễn ra nhiều vô số kể nhưng người có tâm cảnh giác rất ít. Khi chúng ta có một chút tiền hay món ăn ngon thì chúng ta phải dâng lên Ông Bà, Cha Mẹ. Người có tâm hiếu, tâm cung kính như vậy thì sẽ không tiêu xài một cách hoang phí. Phật dạy: **“Chúng ta có phước thì chúng ta để chúng sanh hưởng”**.

Khi tôi cần di chuyển bằng máy bay, tôi luôn đi vào thứ ba, thứ tư, thứ năm những ngày giá vé máy bay rẻ nhất. Tôi từng thấy người mặc quần áo nâu tu hành nhưng đi vào phòng Vip, phòng dành cho người mua vé máy bay hạng thương gia. Có một vị tỉ phú, ông thường đi vé máy bay hạng phổ thông nhưng con của ông lại đi vé máy bay hạng thương gia, một hôm, ông hỏi người con: *“Con đi vé máy bay hạng thương gia thì con có đến nơi đó trước Cha không? Hay con chỉ nhận được sự phục vụ tốt hơn và vẫn đến nơi cùng lúc!”*. Một lần, tôi nhìn thấy một số thiếu niên đi máy bay hạng thương gia, những đứa trẻ này chưa chắc đã biết nấu cơm, tương lai, nếu Bố Mẹ của những thiếu niên này không còn tiền cung phụng chúng thì tai hoạ sẽ đến. Những thiếu niên đó không không thể tự làm ra cơm gạo thì chúng cũng sẽ không thể làm việc để đóng góp cho xã hội. Giá vé hạng thương gia đắt hơn giá vé hạng phổ thông ba bốn lần nhưng người mua vé hạng thương gia cũng chỉ được ngồi một chiếc ghế rộng hơn, được ăn một bữa ăn sang trọng hơn. Tôi cũng thường nói: *“Hơn 2/3 cuộc đời chúng ta sống trong ảo danh, ảo vọng, để chúng ta làm đẹp cho cái nhìn của người khác, thoả mãn cái ta của mình”*.

Chúng ta quán chiếu, hàng ngày chúng ta có hết lòng vì chúng sanh phục vụ không? Hay chúng ra vẫn đang mong cầu ảo danh, ảo vọng? Chúng ta đã xả bỏ được *“tự tư tự lợi”*, buông bỏ tiền tài, vật chất để làm lợi ích chúng sanh vậy thì chúng ta cần tiến thêm một bước nữa đó là chúng ta xả bỏ ảo danh, ảo vọng. Chúng ta xả bỏ được ảo danh, ảo vọng thì tâm chúng ta sẽ an vui, tự tại. Chúng ta cho rằng chúng ta phải đi vé hạng thương gia, ăn nhà hàng nhưng chúng ta không tự làm ra được đồng nào thì phước sẽ biến thành hoạ!

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh thường nói: “Chúng sanh ngu muội, vô tri! Chúng ta xem Kinh luận không hiểu, nghe giảng giải cũng không hiểu, sự việc diễn bày ngay trước mắt chúng ta cũng không thêm hiểu!”**. Cảnh giới trong Kinh luận quá sâu thì chúng ta có thể không hiểu, nhưng có người ân cần giảng giải mà chúng ta cũng

không hiểu hay thậm chí chân tướng sự thật bày trước mắt mà chúng ta cũng không thể phản tỉnh, giác ngộ! Hiện tại, có rất nhiều đại án, các đại án diễn ra ngày càng nghiêm trọng. Người xưa nói: “Xe trước đã lật thì xe sau phải cẩn trọng”. Ngày nay, xe trước đã lật nhưng xe sau lại tiếp tục lật. Nguyên nhân của việc này người xưa cũng đã nói, đó là do con người: “Thấy lợi quên nghĩa”. Con người thấy lợi nên quên đi đạo nghĩa. Nguồn cội của mọi tội lỗi đều do chữ “Tham”. Chúng ta phải nhận biết rõ tập khí của mình để chúng ta chuyển đổi. Nếu trên mặt chúng ta đang treo biển chữ “Tham” thì chúng ta phải thay bằng biển hiệu chữ “Kính tặng”. Nếu có người tặng chúng ta 5 triệu, 10 triệu, 100 triệu, 1 tỷ thì chúng ta có tham không? Nếu không tham số tiền nhỏ thì nếu có người tặng chúng ta 10 tỷ, 100 tỷ thì chúng ta có tham không? Chúng ta cần suy nghĩ lại thì chúng ta đã động tâm. Người xưa dạy chúng ta phải: “hy sinh phụng hiến”, “chí công vô tư”.

Tôi rất cảm động khi đọc lời phát nguyện trong “**Kinh Sám Hô**”: “**Hôm nay con phát tâm không vì phước báu Trời, Người, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát cũng không mà con phát tâm chỉ vì Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác**”. Chúng ta muốn làm Phật không vì để chúng ta được ở một thế giới an lành, không có đau khổ. Chúng ta trở thành Phật là chúng ta hoàn thành học vị cao nhất, để chúng ta có đủ năng lực tiếp độ mọi chúng sanh, để năng lực phục vụ chúng sanh của chúng ta được tốt nhất. Người học Phật không thành Phật thì không có gì để nói! Người niệm Phật không thể vắng sanh thì không có gì đáng để bàn! Chúng ta niệm Phật không phải vì để chúng ta có đạo tràng lớn, có nhiều tiền mà vua Trời Đế Thích nhường cho chúng ta nửa cung trời thì chúng ta cũng từ chối.

Chúng ta thúc đẩy văn hoá truyền thống thì chúng ta phải phát tâm mang văn hoá truyền thống đến với mọi nhà để người người đều được hạnh phúc, chúng ta không mong cầu cho mình điều gì. Chúng ta muốn người khác tán tụng mình thì chúng ta đã hưởng hết phước. Hòa Thượng dạy: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. Tinh thần của nhà Phật là: “**Vô ngã, vị tha**”. Không có “**cái ta**” và “**cái của ta**”, quên mình vì người phục vụ. Người xưa nói: “**Quân tử thì vui làm quân tử, tiểu nhân thì oan ức cũng phải làm tiểu nhân**”. Người tạo phúc cho thế nhân thì người đó chính là quân tử. Người “**tự tư tự lợi**”, độc chiếm, hưởng phước báu cho riêng mình thì phước báu sẽ biến thành họa hại. Nhiều người có cuộc sống nghèo khổ mà họ không biết tại sao nên họ oán trời, trách người.

Người thế gian, mỗi niệm đều nghĩ đến lợi. Có người nói với tôi, họ tưởng tôi rất giàu nên tôi có thể tổ chức các buổi Lễ tri ân lớn như vậy. Hôm qua, một người được một Sư cô ở Bắc Mỹ uỷ thác đến gặp tôi để tôi giới thiệu cho anh một nơi chân thật tu hành, niệm Phật, anh rất ngạc nhiên khi nhìn thấy tôi gầy gò, tay chân lấm lem bùn đất. Người có nhiều danh vọng thì đời sống của họ sẽ phù phiếm. Có người cho rằng, tôi phải ở trong một biệt thự lớn; có cảnh vệ đứng gác. Rất nhiều người hiểu sai về tôi! Chúng ta tổ chức Lễ tri ân ở cả ba miền Bắc - Trung - Nam, buổi lễ tổ chức ở

miền nào thì người ở miền đó sẽ lo. Có người học Phật đã nhiều năm nhưng họ vẫn tưởng rằng, tôi mời mọi người đến tham gia Lễ tri ân nên các buổi Lễ tri ân của chúng ta mới đông người đến như vậy. Người học Phật mà còn hiểu lầm như vậy, vậy thì người không học Phật hiểu sai là việc đương nhiên!

Hòa Thượng nói: **“Trong nhà Phật thường nói đến *“Tam Chuyển Pháp Luân”*, *“Tam Chuyển Pháp Luân”* là: *thị chuyển, khuyến chuyển, chứng chuyển*. Chúng ta đem chân tướng sự thật bày ra cho chúng sanh xem nếu chúng sanh vẫn không hiểu được thì chúng ta cũng không còn cách nào! Người như vậy trên Kinh gọi là *“nhất xiển đề”*. Người không có thiện căn”. *“Tam Chuyển Pháp Luân”* là ba lần chuyển pháp luân. *“Thị chuyển”* là mang chân tướng sự thật phơi bày trước mắt chúng sanh. *“Khuyến chuyển”* là sự khuyến khích chúng sanh chuyên cần, nỗ lực làm. *“Chứng”* là chứng thật. *“Chứng chuyển”* là chính Phật đã thực hiện và giác ngộ những chân lý này.**

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, người không có thiện căn rất nhiều, người có phước báu nhưng không có thiện căn thì phước báu liền biến thành họa hại. Chúng ta gây ra họa hại thì không chỉ chúng ta phải nhận hậu quả mà những người xung quanh chúng ta cũng bị liên lụy. Chúng ta tạo ra nghiệp chướng mà chúng ta khiến người khác bị liên lụy thì nghiệp chướng của chúng ta càng nghiêm trọng, quả báo này rất đáng sợ! Những người học Phật, người tin sâu nhân quả sẽ nhìn thấy việc này rất rõ ràng nhưng họ cũng *“vô lực, vô năng”*, không có cách để giúp chúng ta. Ngay đến Phật cũng không có cách gì giúp chúng ta, những người xung quanh đương nhiên càng không có cách giúp chúng ta! Vào giai đoạn này, cách duy nhất chúng ta có thể làm là chúng ta tự giúp đỡ mình thoát khỏi cảnh giới khổ nạn”. Chúng ta không cần bảo người khác phải làm, chúng ta làm trong thời gian dài, làm nhiều năm thì người khác cũng sẽ cảm động, trong vô hình chung họ sẽ được chuyển hoá, sẽ bắt chước làm theo chúng ta!**

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!